

KÖSZÖNTŐ

MAGAS ISTVÁN

Az ember el sem hiszi, hogy az egykoron „előljáró”, fiatal kollégájából egyszer csak ünnevelt, székporú emeritus professzor lesz, akihez köszöntőt intézni immáron – mint kurrens vezetőnek is – nekem lett a tisztem. Blahó Bandi és az én esetemben ezt a kitüntetett helyzetet produkálta a sors.

Nehéz elfogódottság nélkül visszatekinenem arra a jó négy évtizedre, amelyekben együtt, vagy egymáshoz közeli pályákon futottunk, hol itthon, a Világ gazdasági Tanszéken, hol Amerikában, majd újra itthon, az átalakuló és folyton reformoktól hangos, szinte a permanens átalakulás lázában égő Közgázon. Sok közös vonása volt a pályafutásunknak: előbb a főnök – beosztott, majd ennek a fordítottja; az amerikai évek; a rengeteg utazás; a külföldi vendégoktatások. Ez utóbbiak sok tekintetben átforgalmazták mindkettőnk szemléletét a világról, annak gazdaságáról (már ha ilyen fogalom önállóan létezik...), arról, hogy mi számít fő-, és mi mellékáramnak, hogy mit lehet elvárni a nemzetközi intézményektől, a kormányoktól, az akadémiai világtól, mire képes a türelmes diplomácia és persze a türelmetlen politika. Mindketten belesodródtunk a rendszert váltó Közgáz turbulens átalakulási-megújulási kísérleteibe, ahol az alkalmazkodás, a szakmai és morális értelemben is helyes cselekvési útra való rátalálás egyáltalán nem volt triviális, hogy finoman fejezzem ki magam. Sőt, kifejezetten nehéz volt neki is, nekem is a rendszerváltó környezetbe való visszailleszkedés. Az évtizednyi távollét, az itthon gyakran félre- vagy inkább meg nem értett, amerikai terepviszonyokon való kulturális és szociális edződés nem mindenben segítette a reintegrációt a dinamikus átíró magyar valóságba, és főleg nem a szakadatlan átalakítási kényszerektől sújtott egyetemi közéletbe. A sok átalakulás – ma már jól láthatóan – alaposan próbára tette a társadalom és az egyetemi kollektívák idegeit is.

Ám Blahó professzor úr vezetése alatt a Világ gazdasági Tanszék rendre meg tudta őrizni mind a tudományos, mind a személyi integritását. Bandi szervező ereje, empátiája, kifinomult diplomáciai érzéke a legnehezebb időkben is hozzá tudta segíteni a kollektívát az új lendületvételhez, ahhoz, hogy a világgazdaságtan oktatás és kutatás hazai és nemzetközi szakmai elismertsége emelkedjen, akár a BIGIS (Budapest Institute for Graduate International and Diplomatic Studies), akár a Doktori Iskola programjairól volt szó.

A kitartó és távolbalátó, egyben intuitív diplomácia, ha szükséges, ki tudja cselezni a nehézfegyverek bevetését is. Empátia, türelem, előrelátás, kellően tág perspektíva, na és persze szavahihetőség – leginkább ezek a jelzők írják le hitelesen Blahó professzor kiemelkedő oktatói, kutatói és közéleti munkásságát. Sok barát, rengeteg hálás tanítvány, tucatnyi vastag és jó könyv, ellenség alig. Bár mindenki ilyen nyomokat tudna hagyni maga után!

Kedves Bandi, a Jó Isten éltesse sokáig, és engedje gyarapítani azokat az irigyelt nyomokat!